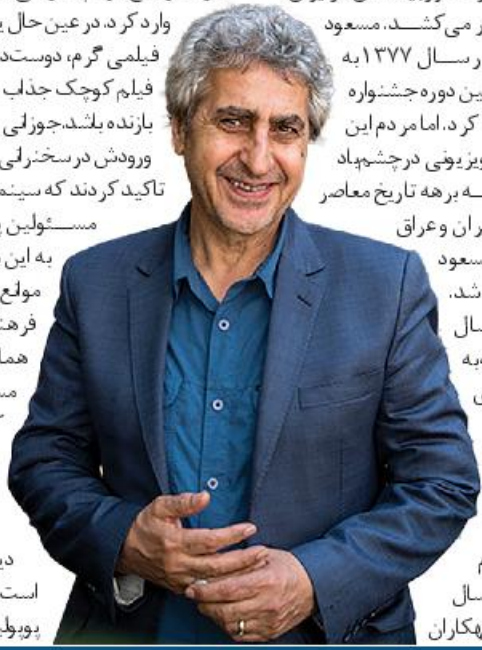

از عوام گرایی و عوام‌زدگی و پوپولیست بودن بیزارم

را آغاز کرد که طی آن به وقایع ملی شدن صنعت نفت نیز پرداخته می‌شود. مسعود جعفری جوزانی که همچنان سری پر سودا از ایده‌ها و شخصیت‌های بزرگ ایرانی دارد، متأسفانه سه فیلم‌نامه برجسته‌اش به نام‌های یعقوب لیث، پوریای ولی و کوروش کبیر، با وجود این که مراحل اولیه تولید را طی کرده‌اند، به دلایل مختلفی، به سرانجام نرسیده‌اند. سینماگران مورد علاقه او یلسوجیر و اوزو، فرانسیس فورد کاپولا، جان فورد، آکیرا کوروساوا و آندری تارکوفسکی می‌باشند. محمد تهملی‌نژاد، پژوهشگر، منتقد، و مستندساز معاصر برای انجمن لسان‌شناسی و فرهنگ نوشت: از طریق آثار جوزانی می‌توان به خوانش و تحلیل هنری تاریخ ایران به ویژه ریشه‌های هویت ملی، تهدیدها، بحران‌های سیاسی و جریان‌های معاصر دست یافت. بسیاری از شخصیت‌های اصلی در نوشته‌ها و فیلم‌های او در بزنگاه‌های تاریخ، بر مبنای روحیه‌ای عمل می‌کنند که در الگوی جوزانی از هویت ملی نشأت می‌گیرد. کارهای ایشان از شیر سنگی گرفته تا در مسیر تندباد به عنوان یک تاریخ‌نگاری فیلمیک، قابل استناد است و آثار فیلمیکی هستند که برای نسل‌های آینده ایران، از نگاه یک تاریخ‌نگار انتقادی که به تاریخ جوامع شهری و دیرین ایران می‌پردازد؛ قابل استناد است. بررسی آثار آقای جعفری جوزانی فرصتی برای شناخت تاریخ معاصر ایران است. مجید تفرشی تاریخ‌نگار، ایرانی مقیم لندن معتقد است: جوزانی به دلیل سلیقه آکادمیک و همچنین سابقه طولانی هنری که در عرصه سینمای ایران دارند، هم مخاطب عام و هم مخاطب خاص را می‌شناسند و هم با مقوله پژوهش آشنایی دارند؛ بنابر این هیچ کدام را فدای آن یکی نمی‌کند، هم به جذابیت فیلم و کیفیت هنری آن و هم وفادار به متون تاریخی است و تلفیق این‌ها با همدیگر کار راحتی نیست. کوین توماس خبرنگار روزنامه آمریکایی لس آنجلس تایمز در مطلبی تحت عنوان «یک مرد، یک خرس؛ ایران به طنز و محبت دست می‌یابد» می‌نویسد: فیلم یک مرد، یک خرس ساخته مسعود جعفری جوزانی شروعی غیراستادانه و خام را پشت سر گذاشت و به حکایتی نمادین و شجاعانه تبدیل شد که استبداد و مشکلات موجود در ایران معاصر را به تصویر کشید. در کمال تعجب این فیلم هنگام اکران عمومی، مورد حمایت رسمی قرار نگرفت و هیچ گونه پیشرفتی هم نداشت که همین به تشریح فیلم لطمه وارد کرد. در عین حال یک مرد، یک خرس ضمن صراحت بیان، فیلمی گرم، دوست‌داشتنی و بسیار خنده دار است. این فیلم کوچک جذاب برنده است، حتی اگر در گیشه ایران بازنده باشد. جوزانی معتقد است امام خمینی (ره) در بدو ورودش در سخنرانی اولیه‌ای که با مردم داشت به این مسئله تاکید کردند که سینما باید ادامه داشته باشد؛ اما چه بسا که مسئولین پس از او به جای هول دادن و گاز دادن به این ماشین هنری سینمای ایران، با ایجاد مولع مانند ترمز عمل کردند. نگاه مسئولین فرهنگی کشور حزیبی است چه بسا که، از همان زمان که در پست مسئولیتی خود مستقر می‌شوند، اولین کار آنها حذف کردن صحنه از چهره‌هایی است که با حزب آنها در یک راستا نیستند. اومی گوید: من تا کاری را دوست نداشتم باشم نمی‌سازم؛ چرا که می‌دانم مانند دیگران شدن کار بیهوده و بی‌ارزشی است. از توجواتی از عوام‌گرایی و عوام‌زدگی و پوپولیست بودن بیزارم.

سمیه خاتونی - ۱۸ آذرماه سال ۱۳۲۷ زادروز مسعود جعفری جوزانی در روستای جوزان، شهرستان ملایر است. کارگردان، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده ایرانی، که مسیرش را به خاطر عشق به وطنش تغییر داد. جوزانی برای تحصیل در رشته فیلم‌سازی به آمریکا رفته و از دانشگاه ایالتی سانفرانسیسکو آمریکا فارغ‌التحصیل می‌شود، با زنی آمریکایی ازدواج کرده و در سال ۱۳۵۷ صاحب فرزند دختری به نام سحر می‌شود. مسعود جعفری پس از جدایی از همسر به همراه دخترش که آن زمان پنج‌ساله بود به به وطنش باز می‌گردد و حرفه‌اش کارگردانی را در ایران دنبال می‌کند. جعفری جوزانی با اینکه، مجوز تدریس مادام‌العمر در دانشگاه ایالتی سانفرانسیسکو را دارد در ایران رویاهایش را دنبال می‌کند. سحر جعفری جوزانی که یار و همراه همیشگی پدر است نیز به دنیای سینما رو آورده و بازیگر و نویسنده است. این پدر و دختر در اغلب فیلم‌هایی که مسعود جعفری ساخته با هم همکاری داشته‌اند. کار او با سینمای ایران به صورت جدی، با مستند به سوی آزادی که نخستین مستند تاریخی سیاسی ایران به‌شمار می‌رود، شروع شد. و با ساخت فیلم کوتاه با من حرف بزن در سال ۱۳۶۲ به تهیه‌کنندگی کلون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، توانست دیپلم افتخار بهترین فیلم کوتاه سومین دوره جشنواره فیلم فجر را از آن خود کند. نخستین فیلم بلند سینمایی‌اش را با نام جاده‌های سرد در سال ۱۳۶۳ در فضای زادگاه خویش تولید کرد. این فیلم یکی از پر فروش‌ترین فیلم‌های دهه اول انقلاب بود که هم در ساختار بصری و هم در مضمون فیلم ارزشمندی به حساب می‌آید. فیلم شیر سنگی محصول سال ۱۳۶۵ پروژه بلندپروازانه‌ای با فیلم‌نامه قوی است که نمادی از تقابل سنت و مدرنیته به حساب می‌آید، این فیلم درباره حضور انگلیسی‌ها به واسطه بهر مهر داری از نفت است که قتل یکی از آن‌ها تقلبی تا سر حد مرگ بین دوزرگ ایل بختیاری ایجاد می‌کند که با نقش آفرینی عزت‌الله انتظامی و علی نصیریان تبدیل به مهم‌ترین و ماندگارترین فیلم کارنامه جوزانی شد و در پنجمین دوره جشنواره فیلم فجر جایزه سیم‌رغ بلورین بهترین فیلم‌نامه را دریافت می‌کند. اثر بعدی او در مسیر تندباد محصول سال ۱۳۶۷ است که باز هم در قالب داستانی پر کشش، روایتی از حضور بیگانگان در ایران، هم‌زمان با جنگ جهانی دوم را به تصویر می‌کشد. مسعود جعفری جوزانی با ساخت فیلم بلوغ در سال ۱۳۷۷ به مسئله جوانان می‌پردازد که در هجدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم فجر جوایزی را دریافت کرد. اما مر دم این کارگردان پیش‌از کشور را با سریال تلویزیونی در چشم‌پاد به یاد می‌آورند، که روایتی دیدنی از سه برهه تاریخ معاصر ایران از قیام کوچک جنگلی تا جنگ ایران و عراق است. فیلم‌نامه این سریال توسط خود مسعود جعفری جوزانی در مدت دو سال نوشته شد. فیلم سینمایی ایران برگر محصول سال ۱۳۹۳ تنها فیلم کم‌دیی جوزانی است، که به مدد فضایی بومی و فولکلور و فیلم‌نامه‌ای با طنز موقعیت، فیلم پر فروش، مفرح و آبرومندی از کار درآمد. فیلم دیگر او پشت دیوار سکوت محصول سال ۱۳۹۵ است که به معضل اجتماعی ایدز اشاره دارد و با همکاری سازمان‌های مردم‌نهاد ایران ساخته شده است. وی در سال ۱۳۹۹ ساخت فیلم سینمایی بهشت تپه‌کاران

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران خیابان آیت‌الله مننی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶۰۲۲۲۲۷۵ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

سینما باید فرهنگ ما را جا بزند

مسعود جعفری جوزانی، آمده بود تا اتفاق آفریده شده از دل مردم را با یک تصویر آئینه‌وار پیوند بزند، حسی شگرف از پیروزی ملت ایران، از انقلاب ۱۳۵۷، در قاب مستند به سوی آزادی جوزانی ملدگار شد، کارگردانی که نقطه شروع محرک‌هاش در هنر تضاد است، و روز را از دل شب بیرون می‌کشد. رسالت او زنده نگه داشتن تاریخی است که بی‌امان بر مردم در حال روایت شدن است. با این حال معتقد است، فیلم نشان دادن آن چیزی است که کارگردان می‌خواهد و نه همه واقعیت و حقیقتی که جاری و ساری در جامعه احساس می‌شود. اما تصویر دست چین می‌کند، شاید واقعیت تنها در زمان است که به حقیقت بدل می‌شود. او سنگینی تاریخ یک کشور را بر شانه‌هایش احساس کرد و زندگی آرام‌اش را در آمریکا رها کرده و به ایران می‌آید. و با مستندهایی از پیروزی انقلاب اسلامی کار جدی خود را در ایران شروع می‌کند، همان‌طور که ماندگارترین تصاویر تاریخی از بهمن سرد انقلاب تا تصاویر ارتحال امام از قاب دوربین جوزانی بر ایمن ثبت شد. آرشیا و گنجینه‌ای از مستندات است که برای مردم کلید راهگشا در تاریخ هستند، جوزانی سینما را پررنگ‌ترین شاخصه فرهنگی یک ملت می‌داند و معتقد است دوران سلطنت تصویر و سینما فرا رسیده است. ماسینمایی می‌خواهیم که فرهنگ ما را جا بزند. تا در ابهت خود، ملت حقیقت جو را تغذیه کند. ایرانی که زادگاه ندیشه و توحید است، جوزانی از مفاخر فرهنگی و تاریخی ایران که مسبب انقلاب‌های شگرف عمیق ذهنی در بطن ایران شده‌اند، فیلم‌نامه‌هایی نوشته که تا کنون ساخته نشده‌اند، مفاخری چون یعقوب لیث و پوریای ولی، خواهی‌نصیرالدین طوسی، که از سیاه‌ترین دوران‌های تاریخی ایران، سر بلند بیرون آمده‌اند و آگاهی را برای مردم به بار آوردند تا میراثی که به اندازه یک فرهنگ غنی در ایران را بوجود آورند. با این وجود او معتقد است اراده به امر ممکن می‌شود، و همین که او خواسته به انجام کاری شده که به هزاران دلیل متوقفش کردند، حتماً پس از او عشق‌لی با دغدغه‌هایی از جنس او این امر را ممکن خواهند کرد. اکبر عالمی، پژوهشگر، و منتقد سینما می‌نویسد: جوزانی تکه پاره‌های برجای مانده در تاریخ را هنرمندانه، در کنار همدیگر قرار و آن را در امتیاز می‌کند؛ مسعود جعفری جوزانی فیلمی می‌سازد که ما در جهان احساس سرافرازی کنیم.

شما معتبر هستید شماره معتبر بخرید

فروش ویژه شماره‌های خاص اعتباری و دائمی تا ۴۰٪ تخفیف
از طریق shop.mci.ir و تمامی مراکز فروش و خدمات همراه اول

